

Adriana Fernandes Fraga Galvao (El Brasil, portuguès)

O MAPA, de Mario Quintana

Olho o mapa da cidade
Como quem examinasse
A anatomia de um corpo...
(E nem que fosse o meu corpo!)
Sinto uma dor infinita
Das ruas de Porto Alegre
Onde jamais passarei...
Há tanta esquina esquisita.
Tanta nuança de paredes.
Há tanta moça bonita
Nas ruas que não andei
(E há uma rua encantada
que nem em sonhos sonhei...)
quando eu for, um dia desses,
poeira ou folha levada
no vento da madrugada.
Serei um pouco do nada
Invisível, delicioso
Que faz com que o teu ar
Pareça mais um olhar.
Suave mistério amoroso.
Cidade de meu andar
(Deste já tão longo andar!)
E talvez de meu repouso...

Fatima Gossen (Paraguai, guaraní)

PEJU MITÁ KUÉRA, popular

Peju Mitá Kuéra
Peju mitá Kuéra, pejú peyupa
Peju mbegueminete, peju pehecha
Hesu mitámime ñandéicha ou,
Y vágui itúa, ñandéve ombou

Mitá ne, poráva yvagapegua,
Eju, ejumina, che pyã ne renda
Evy'a che pyãpe, upepe epyta
Ani resêve, ani chreja

Peyu mitá kuéra, peju pevy'a
María, isýpe, avei, pehecha
María, che sy, chepytyvómi,
Ani ne membýgui máramo aje

Sergio Martínez (País Basc, basc)

TXORIA TXORI, de Mikel Laboa

Hegoak ebaki banizkio
nerea izango zen,
ez zuen alde egingo.
Bainan, honela
ez zen gehiago txoria izango
eta nik...
txoria nuen maite.

NOVA ORACIÓ DEL PARENOSTRE, de Miquel Martí i Pol

Pare nostre que esteu en el cel,
sia augmentat sovint el nostre sou,
vingui a nosaltres la jornada de set hores,
faci's un xic la nostra voluntat
així com la d'aquells que sempre manen.

El nostre pa de cada dia
doneu-nos-el més fàcil que no pas el d'avui,
perdoneu els nostres pecats
així com nosaltres perdonem
els dels nostres encarregats
i no ens deixeu caure a les mans del director,
ans advertiu-nos si s'apropa.

Amén

DIVISA, de Maria Mercè Marçal

A l'atzar agraeixo tres dons: haver nascut dona,
de classe baixa i nació oprimida.

I el tèrbol atzur de ser tres voltes rebel.

[XLVI] de La pell de brau, de Salvador Espriu

A vegades és necessari i forçós
que un home mori per un poble,
però mai no ha de morir tot un poble
per un home sol:
recorda sempre això, Sepharad.
Fes que siguin segurs els ponts del diàleg
i mira de comprendre i estimar
les raons i les parles diverses dels teus fills.
Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats
i l'aire passi com una estesa mà
suau i molt benigna damunt els amples camps.
Que Sepharad visqui eternament
en l'ordre i en la pau, en el treball,
en la difícil i merescuda
llibertat.

Annvoly Diana Ruiz Mavila (Perú, quítxua)

PACHAKUTEQ, d'Octavio Díaz Mendoza

¡Pachakuteq Taytallay! ¡Kamacheqniy Inkallay!
Maypin kashan munaykiki? Maypitaqmi khuyayniki?
Mark'aykita mast'arisan Tawantinsuyuta wifachirganki,
auqa sonqo runakunataq Ilaqtanchiqta fiak'arichinku.
Qolla suyoq yawar weqen Inkakunaq unanchasqan,
qantapunin waqharimuyku Perú Suyu nak'ariqñin.
Maypin kashanki Pachakuteq? Maypin llan'p'u sonqo
kausayniki?
waqmantapas sayarimuy Ilaqtanchis Suyo
qespirinanpaq.

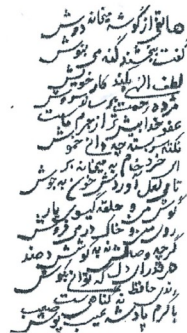
Andrea Baldassarre (Argentina, castellà)

NO TE RINDAS, de Mario Benedetti

No te rindas, aún estas a tiempo
de alcanzar y comenzar de nuevo,
aceptar tus sombras, enterrar tus miedos,
liberar el lastre, retomar el vuelo.
No te rindas que la vida es eso,
continuar el viaje,
perseguir tus sueños,
destrabar el tiempo,
correr los escombros y destapar el cielo.
No te rindas, por favor no cedas,
aunque el frío queme,
aunque el miedo muerda,
aunque el sol se esconda y se calle el viento,
aún hay fuego en tu alma,
aún hay vida en tus sueños,
porque la vida es tuya y tuyo también el deseo,
porque lo has querido y porque te quiero.
Porque existe el vino y el amor, es cierto,
porque no hay heridas que no cure el tiempo,
abrir las puertas quitar los cerrojos,
abandonar las murallas que te protegieron.
Vivir la vida y aceptar el reto,
recuperar la risa, ensayar el canto,
bajar la guardia y extender las manos,
desplegar las alas e intentar de nuevo,
celebrar la vida y retomar los cielos,
No te rindas por favor no cedas,
aunque el frío queme,
aunque el miedo muerda,
aunque el sol se ponga y se calle el viento,
aún hay fuego en tu alma,
aún hay vida en tus sueños,
porque cada día es un comienzo,
porque esta es la hora y el mejor momento,
porque no estás sola,
porque yo te quiero.

Hengameh Parsapoomoghadam, (Iran, persa)

(sense títol) de
Hafez

[XXX], de La pell de brau, de Salvador Espriu

Diversos són els homes i diverses les parles,
i han convingut molts noms a un sol amor.
La vella i fràgil plata esdevé tarda
parada en la claror damunt els camps.
La terra, amb parans de mil fines orelles,
ha captivat els ocells de les cançons de l'aire.
Sí, comprèn-la i fes-la teva, també,
des de les oliveres,
l'alta i senzilla veritat de la presa veu del vent:
"Diverses són les parles i diversos els homes,
i convidran molts noms a un sol amor."

TIRALLONGA DE MONOSÍL-LABS, de Pere Quart (fragment)

Déu
I tu, què vols?
Jo
Doncs jo sols vull
-ei, si pot ser-:
Un poc de fam
i un xic de pa.
Un poc de fred
i un poc de foc.
Un xic de son
i un poc de llit.
Un xic de set
i un poc de vi
i un poc de llet.

I un poc de pau.

[II], de Cementiri de Sinera, de Salvador Espriu

Quina petita pàtria
encercla el cementiri!
Aquesta mar, Sinera,
turons de pins i vinya,
pols de rials. No estimo
res més, excepte l'ombra
viatgera d'un núvol.
El lent record dels dies
que són passats per sempre.